

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

18. februar 2020

Besvarelse af spørgsmål 74 alm. del stillet af udvalget den 17. januar 2020 efter ønske fra Peder Hvelplund (EL).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Kan ministeren bekræfte, at det vil være muligt at udforme en model, hvor forsikringsselskabet vurderer, om der er brug for yderligere lægelig dokumentation, herefter angiver den ønskede opgave og dermed hvilket speciale, der er brug for, skadelidte vælger herefter en læge med det ønskede speciale fra en liste fra Sundhedsstyrelsen over læger, der ikke har verserende klagesager, som Styrelsen for Patientklager vurderer har betydning for validiteten af lægeerklæringen og hvis afgørelser derfor er præget af omhu og uhildethed?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Det er min vurdering, at det er muligt, men ikke hensigtsmæssigt, at lade den skadelidte stå alene i beslutningen om udpegningen af den rette speciallæge.

Både kunde og forsikringsselskab har en interesse i valget af speciallæge. Derfor er det efter min opfattelse mest hensigtsmæssigt, at speciallægevalget, i de tilfælde, hvor kunde og selskab ikke kan blive enige, foretages af en uvildig instans.

Kravet om, at læger ved udfærdigelsen af erklæringer skal udvise omhu og uhildethed fremgår af autorisationsloven, som hører under Sundheds- og Ældreministerens ressort.

Jeg har forelagt spørgsmålet for Sundheds og Ældreministeriet, som oplyser følgende om klagesager vedr. eventuel tilsidesættelse af disse krav som jeg kan henholde mig til:

"Autoriserede sundhedspersoner kan drages til ansvar for manglende omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer. Dette sker ved, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn udtaler kritik, hvis en speciallæge ikke har levet op til den almindelige anerkendte faglige standard i forbindelse med udfærdigelse af lægeerklæringer.

Fx tager Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn ved sin vurdering af sagen blandt andet stilling til, om der blev foretaget en tilstrækkelig undersøgelse forud for udfærdigelsen af erklæringen, og om erklæringen indeholder forkerte fakta, vurderinger og diagnoser, som kan have haft betydning for erklæringens konklusion.

Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns afgørelser er imidlertid bagudrettede. Det betyder, at nævnet ikke tager stilling til lægens kompetence til at udfærdige erklæringer fremadrettet.

Nævnet tager således alene stilling til, om lægen ved udfærdigelsen af den konkrete erklæring udviste tilstrækkelig omhu og uhildethed. En verserende klagesag siger derfor ikke noget om, hvorvidt lægen aktuelt er i stand til at udvise omhu og uhildethed ved sin udfærdigelse af erklæringer.

Styrelsen for Patientklager, som sekretariatsbetjener Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, har i forbindelse med nærværende spørgsmål gennemgået 38 afgørelser om erklæringer, som er truffet i perioden fra og med maj 2019 til og med december 2019. Styrelsen oplyser, at der blev udtalte kritik for udfærdigelsen af erklæringer i 5 af disse sager. En verserende klagesag giver derfor heller ikke nødvendigvis et dækkende billede af sundhedspersonens bagudrettede kompetence til at udfærdige erklæringer.

Såfremt det vurderes, at en læge eller anden autoriseret sundhedsperson fremadrettet kan være til fare for patientsikkerheden i forbindelse udfærdigelse af erklæringer, kan Styrelsen for Patientsikkerhed iværksætte tilsynsforanstaltninger over for den pågældende. Fx ved midlertidigt at fratage den pågældende muligheden for at udfærdige erklæringer. En sådan beslutning vil i givet fald fremgå af autorisationsregistret, der er offentligt tilgængeligt.”

Med venlig hilsen

Simon Kollerup